

Keld fortæller om cykelturen
til Montebello, se side 18

Foto: Chanette Holst



Montebellos Vennekreds



**Køb en rygsæk
Hvor der er vilje
Bubber på Bello**

Nr. 42 • Marts 2017

Rådgivning

I perioden frem til november i år vil der - som et projekt - være mulighed for at tale med en socialrådgiver på Montebello. Susanne Søndergaard er at træffe mandage mellem kl. 10 og 14 og torsdage mellem kl. 13 og 18.

Som udgangspunkt er det både lægen, sygeplejerskerne og fysioterapeuterne, der kan henvise patienterne, men man har også mulighed for selv at booke en samtale.

Susanne kan hjælpe med ansøgninger om fx fleksjob, revalidering og hjælpemidler. Derudover vil hun kunne fungere som brobygger til de offentlige instanser.

Formålet er at forsøge at hjælpe de patienter, der har brug for rådgivning og vejledning i forhold til deres sociale, økonomiske, arbejdsmæssige og familiemæssige situation, som deres helbreds-mæssige lidelse(r) kan have medført.

Bestyrelsen hilser dette tilbud velkommen. Susanne har tidligere været at træffe på Montebello og dengang hjulpet mange. Vi vil gerne medvirke til at forlænge eller udbygge tilbuddet, fx via fondsansøgninger og modtager gerne både ideer og evt. hjælp hertil.

Mød op på vores generalforsamling 29. april og kom med DINE gode ideer.

*På bestyrelsens vegne
Solveig*

Kontingent og mailadresser

Vi minder om, at der i februar er opkrævet kontingent og indkaldt til generalforsamling.

Kontingentet, der er 150,- pr. medlem, kan betales enten via Mobile-Pay på tlf. 41 17 29 45 eller overføres via netbank til 7300 0001097721 – husk navn i tekstfeltet.

De medlemmer, vi har mailadresse på, fik opkrævningen pr. mail, resten fik den vedlagt et girokort med posten. Er du i tvivl, om vi kender din mail-adresse, hører vi gerne fra dig på sol1920@gmail.com

- Så starter et nyt, friskt år, og med det nye planer for renovering

Renovering af patientværelser

I 2012 fik vi bevilget 18 mio. dkr. til renovering af patientværelser og etablering af solenergi. Dette skulle strække sig over tre år, så vi hele tiden kunne have det samme antal patienter indlagt. Desværre flyttede pengene først nogle år ud i fremtiden, for derefter at forsvinde helt fra budgetterne.

I skrivende stund ved vi ikke, om vi kan få bevillingen igennem igen, men forsøger selvfølgelig, da værelserne virkelig trænger til en renovering.

Vi tror dog, at vi kan finde midler til renovering af ét værelse, og der prøve at lave en prototype på, hvordan de øvrige skal se ud, når vi finder finansiering til det.

Derfor har vi bedt alle ansatte om at komme med gode idéer, baseret på de problemer, de har oplevet gennem tiderne. I må også gerne sende gode ideer ned til os.



Status over renoveringer og fornyelse på Montebello

Med så mange renoveringer og nye indkøb, som vi foretager her på Montebello, er det nødvendigt med et overblik.

Jeg har derfor hvert år lavet en status, der viser de store områder, vi har arbejdet med det forløbne år – og det bliver til ikke så lidt!

For at alle skal kunne se, at der sker noget, og at Montebello ikke er gammel og nedslidt, ligger alle statusnotater på hjemmesiden.

Sundhedsplatformen

Sundhedsplatformen er et ambitiøst IT projekt, der skal sikre, at Region Hovedstaden og Region Sjælland går på et nyt IT system, sådan at 30 gamle





systemer erstattes af ét system, kaldet Sundhedsplatformen.

Nordsjællands Hospital, som Montebello hører ind under, skal overgå til det nye system marts 2017 og startede forberedelserne i marts 2016.

Hidtil har det forlydt, at Montebello ikke skal på sammen med resten af hospitalet, hvorfor vi ikke har været inde i alt forarbejdet.

Den 4. januar 2017 fik vi imidlertid besked på, at også vi skal overgå til det nye system, dog kun i første omgang for det administrative område. Det betyder, at mange af vores kræfter de næste må-

neder vil koncentrere sig om dette, ikke mindst fordi vi har haft ét år mindre end de øvrige til at uddanne os, prøve systemet og lære det godt at kende.

Vi er spændte på, hvordan det kommer til at gå, når vi overgår til det nye system.

Det kan ikke udelukkes, at det giver nogle problemer, også for de patienter, der er og skal indlægges lige i denne periode, men vi vil bestræbe os på at ulemperne bliver så få og små som muligt.

*Mange hilsner
Jette Søe,
Afdelingsleder, MPP*

Små rygsække

I jubilæumsåret forærede vi små rygsække med vores logo til ca. 1000 patienter, og siden har man i perioder fået rygsækken som velkomstgave, når man meldte sig ind under sit ophold.

Nu uddeler vi igen – med tak for hjælpen til Montebellos personale - rygsække til alle patienter.

En praktisk ting til nøglekort, træningskort og fx vandflaske.

Når en repræsentant fra foreningen er i Puebloen, kan patienterne desuden købe rygsækkene for 4 Euro pr. stk., tre for en tier - og vi vil gerne give vores medlemmer et lignende tilbud, så så længe lager haves, kan rygsækkene købes for 30 kroner pr. stk., tre for 75 kroner, foreningen dækker porto/forsendelse.



Send mail eller sms med ønske om antal og farve(r) til Solveig på sol1920@gmail.com eller 41 17 29 45 og betal via MobilePay på samme telefonnummer eller via netbank til 7300 konto 0001097721, husk at skrive dit navn og »rygsæk« i tekstfeltet.

Er du ikke til mail, sms, netbank og MobilePay, så send et postkort til Solveig Hansen, Engvej 9, 8560 Kolind eller læg besked på telefonsvareren, så kommer der et girokort med i kuverten.

Flytning

Er du flyttet? - eller skal du snart flytte?
- så husk at give os besked om din nye adresse.
Ændret adresse bedes oplyst til kassereren,
se oversigt over bestyrelsen side 19.



Generalforsamling

**Lørdag den 29. april kl. 14.00 holder vi generalforsamling
i mødelokalet på Rønde Bibliotek på Djursland.**

Adressen er Skolevej 12, 8410 Rønde. Dørene åbnes kl. 12.30 og du er velkommen med madpakke osv.

Vi sørger for drikkevarer og lidt sødt til ganen.

Dagsordenen byder på de traditionelle punkter som beretning, regnskab, valg af formand og øvrig bestyrelse – og krydres i år med overvejelser om foreningens fremtid, herunder vores blad, vores berettigelse og samarbejdet med Foreningen Montebello Vennerne.

Foreløbig dagsorden

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Valg af stemmeudvalg
4. Fremlæggelse og godkendelse af bestyrelsens beretning
5. Fremlæggelse og godkendelse af regnskab
6. Indkomne forslag
7. Fremtidigt arbejde
8. Fastlæggelse af budget og vedtagelse af kontingent
9. Valg af formand
10. Valg af 1 - 2 bestyrelsesmedlemmer
11. Valg af 1 - 2 suppleanter
12. Valg af revisor og revisorsuppleant
13. Eventuelt



Efter generalforsamlingen holder Keld sit foredrag »Hvor der er vilje, er der vej!« og dagen slutter med fællesspisning for egen regning.

Læs mere om Kelds foredrag side 18

Birthe Jensen, 84



Af Per Jacobsen

Bladet besøgte i februar måned foreningens seneste æresmedlem, at finde blandt vores ældste medlemmer, Birthe Jensen, som har en dejlig lys lejlighed i Holme i den sydlige del af Aarhus.

Birthe er en smule overrasket over at få besøg af Montebellobladet og giver udtryk for, at hun da ikke ser sig selv som nogen speciel person og at »omtale i bladet må da være, fordi der er mangel på stof til bladet?«

Men i bestyrelsen finder vi, at Birthe er gjort af et særligt stof. Som sagt er Birthe seneste æresmedlem og nok også et af

de ældste medlemmer. Birthe har været med stort set siden foreningens start, i en periode som medlem af bestyrelsen og for tiden som folkevalgt revisor.

Birthe »fremstår« som en sund og rask (om end) lidt ældre dame, for tiden plaget af lidt besvær i form af slidgigt på fingrene. En slidgigt, som rammer os alle, bare vi bliver gamle »nok«.

For år tilbage var Birthe patient på Montebello efter en operation (februar 2004) for en diskusprolaps i en af lændehvirvlerne. Det var anden gang, Birthe havde en prolaps, men denne her

Birthe Jensen, 84

var så skrap og smertefuld, at operation var nødvendig. Dertil kom, at venstre ben ikke lystrede godt og gav efter under gang i hverdagen.

I perioden efter operationen var Birthe meget i tvivl, om det nu var lykkedes, eller om der var sket en fejl. Resultatet og udkommet blev nemlig, at Birthe måtte ligge inaktiv på sofa eller i seng i en længere periode på seks-syv måneder. Smerterne var konstante og rollator og krykkestokke blev kun brugt i yderste nødstilfælde. Enhver bevægelse var meget smertefuld og uudholdelig.

En samtale med egen læge resulterede i en henvisning til et træningsophold på Montebello i september 2004.

Opholdet var præget af megen god og fokuseret træning. Varmtvandsbassinet var i brug under opholdet og Birthe var yderst tilfreds med øvelserne i vand. Også selvtræning var en nyttig træningsform for Birthe - og har været det siden.

Gradvis blev gangdistancen forbedret. Først en tur til Appelsintorvet og hjem igen og til sidst ned til kirken og hjem igen, dog med støtte fra egen, sammenklappelig stok.

Denne dejlige solstrålehistorie ender for Birthes vedkommende med, at hun kan aflevere både krykkestokke og rollator efter sit gode træningsophold på

Montebello. Og medicin og piller blev lagt fuldstændig på hylden i slutningen af 2004.

Birthe fik sit eget øvelsesprogram med hjem fra Montebello. Øvelserne laves såvel i seng som på gulv. Et program, der sigter på mange muskelgrupper og led. Programmet har Birthe lavet hver dag siden opholdet. Det tager omkring 25 minutter.

Birthe går til kiropraktor og til massør en gang om måneden. For ryggen, for skuldre og nakke.

I det daglige går Birthe en længere tur hver dag. Ofte en tur på en tre-fire kilometer. Om torsdagen hedder det stavgang, også en tur på en fire kilometer, sammen med yngre og jævnaldrene i nærområdet, i al slags vejr. Stavene blev Birthe præsenteret for på Montebello.

Cyklen bruges mest om sommeren, og helst på cykelstierne. Ikke alle bilister viser det fornødne hensyn til cyklisterne.

Birthe holder meget af naturen og tager gerne bussen til Strandvejen, og gåturen bliver da med udsigt til strand, bugt og skov. Mindeparken er et af de foretrukne steder.

Bladet ønsker Birthe og bladets læsere et dejligt forår.

Tur med Dagmar

- på Skanderborg sø

Torsdag den 11. juni inviterer vi på en dejlig tur i et smukt område af Jylland.

Vi starter kl.13 i Byparken, Parkvej 10 i Skanderborg og går om bord på det dejlige skib Dagmar. Skibet er fuldt tilgængeligt for kørestole.

Du betaler selv din billet til sejlturen, det koster 110 kr. Ombord på skibet sponsorerer foreningen til gengæld en dejlig omgang Tapas.

Turen tager ca. halvanden time, så der er god tid til at nyde maden, naturen og det gode selskab. Hvis der er in-



teresse for det, kan vi evt. sætte os et sted ved søen bagefter og nyde en kop medbragt kaffe.

Meld dig til senest den 15. maj til Lene Lau, tlf. 26 27 90 94 eller lene@lenelau.dk



Moster og niece med gigt:

- Louise bliver heldigvis aldrig som mig

Lene Lau og hendes niece Louise tager ud med raslebøsserne sammen, når Gigtforeningen samler ind. De ved, at forskning er vigtig, for der er en verden til forskel på det liv, Louise kan leve, og det, hendes moster levede, da hun var ung.

Åh nej, det kan ikke passe. Ikke to i samme familie!

Sådan tænkte Lene Lau, da hun hørte, at hendes niece havde fået gigt. Lenes niece, Louise Stensgaard Lauridsen, var otte år, da lægerne gav hende den samme diagnose, som havde givet hendes moster en svær barndom og ungdom.

– Men da jeg lige havde sundet mig over beskeden, tænkte jeg: »Hvor er det dog godt, at vi lever i det 21. århundrede!«, smiler Lene Lau.

Der er nemlig en verden til forskel på det liv, 17-årige Louise kan leve, og det liv, hendes moster har levet. Mosteren kan tænke tilbage på en barndom og ungdom med smerter, mange hospitalsindlæggelser og stor ensomhed.

– Jeg var 15 måneder, da jeg fik leddegigt. Mine knæ blev varme og ømme, men hospitalet mente, det var vokseværk. De mente, min mor bekymrede sig for meget, fortæller Lene Lau.



Hunden Charlie har lært at samle ting op til Lene, hvis hun taber dem.

Lenes mor var sygeplejerske og havde tidligt fornemmet, at datterens forskellige symptomer kunne være tegn på leddegigt.

– Dengang var der kun få midler til at behandle leddegigt, og lægerne var bange for, at behandlingsmidlerne skulle gøre mere skade end gavn. Samtidig mente man, der var en god chance for, at gigten gik i sig selv, hvis man ikke gjorde noget. Så jeg fik ingen behandling de første ti år, fortæller Lene Lau.

Lene Lau, 52 år, sidder i parcelhuset i

Moster og niece med gigt:

Hov i Østjylland, hvor hun bor sammen med sin mand Per Jacobsen, 66 år. Og når man ser på Lene, må man konstatere, at hendes gigt ikke gik i sig selv.

– Da jeg var ti år, havde jeg gigt i hele kroppen, og jeg fik en guldkur, fortæller hun.

Ved en guldkur giver man injektioner med et lægemiddel, der indeholder guldsalte, men kuren hjalp ikke Lene. Hendes lever tog skade af medicinen, så behandlingen stoppede, og Lenes gigt fortsatte med at udvikle sig.

– Vi boede på landet, og jeg havde en frygteligt ensom barndom. Jeg kunne jo hverken cykle, sjippe eller spille bold. Mine ben var meget skæve, de er blevet rettet op senere, fortæller hun.

Lene Lau læste bøger i massevis. Når hun begravede sig i historierne om Puk, Heidi og De 5, kom hun lidt væk fra smerterne.

– Jeg troede, jeg var det eneste barn i verden, der havde gigt. Jeg havde ingen, jeg kunne tale med. Og jeg ønsker på ingen måde at være 17 år igen. Aldrig nogensinde!, understreger Lene og tilføjer:

– Jeg var fuldstændig uden for alt. Jeg var meget ensom, men jeg var også ekstremt tapper. Jeg var indlagt mange gange som barn og ung, men jeg



Som barn var Lene meget ensom. Hun troede, hun var det eneste barn med gigt.

har aldrig grædt. Mine forældre måtte komme på besøg en time om dagen, og jeg syntes, jeg var en belastning for dem. Så jeg var tapper af hensyn til mine forældre, husker Lene.

Miraklet

Lene Lau læste i sin mors medicinbøger, og her læste hun, at man kunne dø af den medicin, hun fik. Hun udviklede en stor vrede mod lægerne. De havde jo sagt, at hendes gigt kunne forsvinde, når hun kom i puberteten.

– Jeg var sur på lægerne og vred på hele verden. Jeg snød og tog ikke mine piller, men gemte dem i havregrøden eller skyllede dem ud i toilettet. Det var mit teenageoprør, fortæller Lene Lau.

Moster og niece med gig:



Lene Lau er taknemmelig over at bo i Danmark, hvor hun kan få de nødvendige hjælpemidler, passe et arbejde og bo i eget hus. Her er Louise på besøg i Hov.

Lene Lau fik et nyt liv. Hun fik venner, og hun fik kæresten. Hun tog til møder, arrangerede kurser og tog til fester.

Men da Lene var 19 år, skete der et mirakel. Det er det ord, hun bruger, når hun skal beskrive, hvordan hun fik kontakt til FNUG (Foreningen af Unge med Gigt, red.)

– Det var virkelig et mirakel. Her opdagede jeg, at der var andre som mig. Nogle, der havde været alene, haft ondt, var blevet opereret og stukket i ligesom mig. Og jeg så, at nogle af de ældre havde arbejde. Det kunne man altså også.

– Det var et fællesskab helt uden side-stykke. Vi kunne snakke om alt det, der var svært. Der er en verden til forskel på mit liv før og efter FNUG. Jeg begyndte faktisk at snakke. Indtil da havde jeg ikke sagt ret meget. Det gør jeg nu, smiler Lene og kigger på niecen, der bekræfter, at hendes moster taler en hel del.

– Jeg kunne lægge vreden fra mig og finde veje til at lære at holde af mig selv. Jeg fik en slags fornuftsægteskab med min krop, smiler hun.

Endnu et mirakel

Men mødet med FNUG er ikke det eneste mirakel, Lene Lau kan få øje på. Det er også et mirakel, at der er sket så meget i gigtbehandlingen, at hendes niece kan leve som en helt normal pige, der går i gymnasiet og er symptomfri.

– Min gigt er i ro. Jeg får ikke medicin mere, og jeg er raskmeldt. Jeg regner helt sikkert med, at mine fremtidsudsigter er som enhver anden 17-årigs, fastslår Louise med et stort smil.

Louise og Lene har talt meget om gigt, og moster Lene har slået fast, at Louise aldrig vil ende som sin moster.

Moster og niece med gigt:

Lene har fået indopereret kunstige hofter, knæ, albuer og skuldre, og hun har fået skiftet en hjerteklap. Hun kan gå korte afstande og bruger el-kørestol og forskellige hjælpemidler i det daglige derhjemme. Kontrasten til Louise er stor. Louise hopper rundt, som alle andre raske unge gør det.

– Jeg har tæsket ind i hovedet på Louise, at hun aldrig ender som mig. Det sker ikke. Og hvis jeg var født ti år før, havde jeg været død nu. Så havde de ikke kunnet give mig en ny hjerteklap. Der sker så meget på området. Jeg lever, fordi jeg står på skuldrene af nogle, der har været igennem forsøg og har hjulpet forskningen. Jeg melder mig også til forsøg, så vi kan udvikle behandlingen, fortæller Lene og fortsætter smilende:

– Og jeg er glad for, at vi er født i Danmark, hvor Louise og jeg kan få god behandling, og jeg kan få hjælpemidler og handicaphjælper. Det betyder, at jeg er i stand til at bo i eget hus, køre bil, passe mit arbejde som lærer og bidrage til samfundet.



Ingen kan se, at Louise og hendes moster Lene har samme diagnose. Behandlingsmulighederne er meget bedre i dag, og Louise har ingen symptomer på sin gigt.

*Af Anni Heiberg mail@anniheiberg.dk
Foto: Heidi Lundsgaard og privat*

Artiklen har været bragt i »Hjemmet« og er her gengivet med tilladelse fra »Hjemmets« sekretariat, Egmont Publishing A/S

Hvor der er vilje, er der vej!

Formand for dansk håndcykel klub, Keld Matthiesen, er en mand med ben i næsen og mål i livet.

Hans liv tog en voldsom drejning i 2005 efter en rygoperation, som gjorde, at han nu er fast kørestolsbruger og lever med konstante smerter.



»Der er mange måder at håndtere et handicap på, og mange gode råd fra andre til, hvordan man skal håndtere det og komme videre med livet. Jeg lever i dag med kroniske smerter fra hofte og ned, men jeg har et liv, fordi JEG har valgt det. Mit foredrag er et foredrag med humor, om ikke at give op og om at se muligheder frem for begrænsninger.

Det er om at se sig selv i spejlet, før man spørger om hjælp. Fordi det er i spejlet, det hele begynder, og det er her, du skal finde den styrke, der gør, at du kommer videre i livet, uanset hvem du er.

Det er om mig og mine vise sten, om ikke at give op, hvilke redskaber jeg bruger til at håndtere hverdagen og mine smerter, og hvordan jeg har brugt sport til at komme videre«.

I 2015 tilbragte Keld sammenlagt 25 dage på sin håndcykel og tilbagelagde svimlende 2.664 km fra hjembyen Aabenraa til Montebello – sammen med sin daværende kæreste, sclerose-ramte Gitte Ørnstrøm.

Keld fletter den utrolige fortælling om turen til Montebello sammen med foredraget.

Det er derfor ikke uden grund, at foredraget går under navnet: »Hvor der er vilje, er der vej!«

Det er et foredrag for alle, uanset hvilket handicap du har, - eller ikke har.

Sæt kryds i kalenderen og kom og oplev, »Hvor der er vilje, er der vej!«

- lørdag den 29. april kl. 16 på biblioteket, Skolevej 12, 8410 Rønde (i forlængelse af generalforsamlingen) Der er kaffe på kanden og en »kold« i køleskabet.

Og/eller

- lørdag eftermiddag den 16. september i Handicapklubben, Valorevej 53, 4130 Viby Sjælland. Der vil være et let traktement, mere herom i næste blad.

Tilmelding kan ske til Solveig, helst på mail sol1920@gmail.com eller sms på tlf. 41 17 29 45

Alternative dage

Birgit og Willy Holm, der har Galleri Udsigten i Lading arrangerer i weekenden den 27. - 28. maj såkaldte alternative dage i galleriet, lørdag fra kl. 13-18 søndag fra kl. 10-17.

Her kan man møde en række alternative behandlere og få smagsprøver på eller snakke om, hvad de enkelte behandlinger går ud på. Desuden kan man se på de udstillede kunstværker og måske gøre en god handel i den gamle lade.

De senere år har der været akupunktur, astrologi, clairvoyance, healing, håndlæsning, kinesologi, kranio-sakralterapi, lydhealing med klangskåle,

massage, OH-kort, tankefeltterapi og zoneterapi på programmet.

Når entréen på 75,- er betalt, kan man »gratis« prøve et par forskellige behandlingsformer. Ekstra behandlinger kan tilkøbes til 25,- pr. stk.

Vennekredsen inviterer på en kop kaffe og lidt mundgodt om søndagen.

Ses vi?

På Bakkevej 2, Lading, 8471 Sabro.

Detaljer kan læses i det Holmernes nyhedsbrev. Er du interesseret i at abonnere på det, så send din mailadresse til: willy@holmerne.dk



Min svigermor kom med et avisudklip og bad mig renskrive det:

Jens Rosendal har skrevet det så smukt:

*At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og bli'r
og hvad end hele verden si'r
så har den vore hjerter.*

Gå livet i møde og snus det ind.



Bubber på Bello

Sidste efterår var Bubber på besøg på Montebello. Artikler med reportager og interviews fra besøget spredte sig over seks sider i Ude og Hjemme i uge 5 i år. Montebello er nemlig værd at omtale! - **Tak til Bubber og Ude og Hjemme.**



Om bestyrelsen



Mariann Christensen Lund:

Mariann er formand i Vennekredsen.

Mariann er 44 år og førtidspensionist pga. fejloperation i ryggen.

Hun har været på Montebello fire gange i perioden 2011-2015 og har haft stor gavn af den gode træning.

Mariann bor sammen med sine store børn i Skanderborg, men tilbringer meget tid i sin lejlighed i Benalmádena Pueblo, få minutters gang fra Montebello.



Per Jacobsen:

Per har været formand for Vennekredsen i foreningens første 10 år. Han har leddegigt og har været på Montebello fire gange til genoptræning, for eksempel efter hofteoperation. Alle fire gange har han haft et stort udbytte af træningen og opholdet. Per underviser på en daghøjskole for personer med bevægelseshandicap og er engageret i meget andet foreningsarbejde, bl.a. i Gigtforeningen.



Solveig Hansen:

Solveig var med til at stifte foreningen og har siden fungeret som kasserer og redaktør. Hun er født med halvanden arm og halvandet ben og bruger benprotese. Solveig har været på Montebello fem gange - med stort udbytte, især efter de nye træningsmuligheder og alsidige hold er indført.

Solveig nyder at færdes i naturen, gerne i selskab med kæresten Steen. De er bedsteforældre til to og bor tæt på de unge på Djursland.



Janne K. Duckworth:

Janne er 70 år og handicappet efter en ulykke i 1990. Hun har været på Montebello ca. 10 gange i perioden fra 1988 til 1997 og ved derfor særdeles godt, hvad et ophold på Montebello betyder for os, når vi har været ude for sygdom eller ulykke i vores liv. Hun vil gerne være med til at arbejde for den fortsatte beståen af Montebello og udbrede kendskabet til dette gode tilbud om genoptræning.



Lene Lau:

Lene er 52 år og arbejder som lærer på Handi-k@, en daghøjskole for stærkt fysisk handicappede og mennesker med en hjerneskade. Hun er formand i Gigtforeningens Aarhuskreds og sidder i bestyrelsen for Solbakken. Desuden synger hun i kor og går til træning fire gange om ugen. Lene har aldrig været på Montebello, men kan se hvor meget det betyder for dem, der har været der (heriblandt hendes mand, Per Jacobsen).



Montebellos Vennekreds 2017

BESTYRELSEN

Formand

Mariann Christensen Lund

Tlf. 25 72 20 09

mariann-lund@hotmail.com

Næstformand

Per Jacobsen

Askelunden 16, Hou

8300 Odder

Tlf. 64 67 08 26 / 23 82 42 11

per@perjac.dk

Kasserer

Solveig Hansen

Engvej 9

8560 Kolind

Tlf. 41 17 29 45

sol1920@gmail.com

Bestyrelsesmedlem

Janne K. Duckworth

Bøllesmindevej 15

4953 Vesterborg

kun4janne@gmail.com

Suppleant

Lene Lau

Askelunden 16, Hou

8300 Odder

Tlf. 26 27 90 94

lene@lenelau.dk

Bladet er udgivet af Montebellos Vennekreds.

Redaktør: Solveig Hansen.

Ansvarshavende: Mariann Christensen Lund.

Fotos er venligst udlånt af Chanette Holst, Heidi Lundsgaard/«Hjemmet», Lene Lau, Per Jacobsen og Solveig Hansen

Annoncesalg, sats og tryk:

BB Consulting · Møllers Bakker 17 · 9541 Suldrup
98 37 97 70

- hvortil alle spørgsmål vedr. annoncer bedes rettet.

Vores hjemmeside: montebellosvennekreds.dk

Se også Montebellos hjemmeside, find den under sundhed.dk